

Două categorii de oameni, două maniere de comunicare

26 aprilie 2004

Gili Cârstea

Din ziua în care a părăsit porțile Edenului, familia omenească s-a despărțit în două mari categorii. Aceste două categorii se vor menține până în ultima zi a existenței planetei pământ. Domnul ne spune că, deși există infinite criterii care ne fac deosebiți, noi toți ne încadrăm în doar două mari categorii: Cei care Îl cunosc, și cei care nu Îl cunosc pe Dumnezeu. Iar ceea ce ne plasează de o parte sau de alta este concepția pe care o avem despre caracterul lui Dumnezeu.

Această situație a creat o problemă specială: Cum poți folosi un limbaj care să fie inteligibil ambelor categorii? Cum putea vorbi Dumnezeu ambelor categorii, astfel ca toți să aibă o șansă de a alege corect drumul pe care trebuie să meargă? El a vorbit omenirii folosind diverse maniere și tonuri, ca ei să poată alege neprihănirea în locul fărădelegii, până când urmau să se maturizeze în perceperea realității.

Celor firești El le-a vorbit din poziția suveranului autoritar, ca ei să se teamă de pedeapsă și să trăiască.

Celor spirituali, El le-a vorbit din poziția unui prieten, gata să ajute și să simtă cu prietenul său.

Prima categorie fiind infinit mai numeroasă, este normal ca acest limbaj să predomină în comunicarea lui Dumnezeu către oameni. A doua categorie a fost mereu o minoritate izolată, care, oricum, nu risca să înțeleagă greșit limbajul Prietenului lor. Moise nu a înțeles greșit. Avraam nu a înțeles greșit. Ei nu au fost tulburați de limbajul aspru al lui Dumnezeu.

Iată câteva exemple:

Pentru prima categorie: „Domnul S-a aprins de mânie din nou împotriva lui Israel; și a stârnit pe David împotriva lor, zicând: ‘Du-te și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda’” (2 Samuel 24:1).

Pentru a doua categorie: „Satana s-a sculat împotriva lui Israel, și a ațâțat pe David să facă numărătoarea lui Israel” (1 Cronici 21:1).

Prima categorie: „N-a întrebat pe Domnul: de aceea Domnul l-a omorât, și împărăția a dat-o lui David, fiul lui Isai” (1 Cronici 10:14).

A doua categorie: „Și Saul și-a luat sabia, și s-a aruncat în ea” (1 Samuel 31:4).

Prima categorie: „Domnul va lovi pe Israel... și-i va împrăști dincolo de Râu, pentru că și-au făcut idoli, mâniind pe Domnul” (1 Regi 14:15).

A doua categorie: „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!” (Osea 4:17).

Prima categorie: „Sub comanda lui Dumnezeu, îngerii sunt atotputernici. Cu un prilej, ascultând de porunca lui Hristos, ei au ucis, într-o singură noapte, o sută optzeci și cinci de mii de bărbați din armata asiriană” (DA 700; 1898).

A doua categorie: „Dumnezeu ar fi putut să-l distrugă pe Satana și pe urmașii lui tot așa de ușor cum aruncă cineva o pietricică la pământ. Dar făcând așa ar fi creat un precedent pentru exercitarea forței. Forța constrângătoare, în toate formele ei, nu se găsește decât sub guvernarea lui Satana. Principiile Domnului nu sunt de acest fel. El nu acționează de această manieră. El nu dă nici cea mai mică încurajare vreunei ființe omenești să se impună asupra unei alte ființe omenești, socotind că are dreptul să-i producă suferință fizică sau mentală. Acest principiu vine cu totul din invențiile lui Satana” (RH, 7 septembrie 1897).

Servitori, sau prieteni? Teama de pedeapsă, sau aprecierea neprihănirii? Fiecare suntem chemați să alegem locul pe care îl dorim în această ultimă dezbatere din jurul legii.